

dar Vladimir Veliki odredil, da se zakrament sv. krsta podeli njegovim državljanom. Obred prvega in najpotrebnejšega zakramenta so izvršili grški škofje in duhovniki. Pokristjanjenju Ukrajincev je sledilo pokristjanjenje drugih velikih vej ruskega naroda.

Katolicizem na Kitajskem. Med vojno, ki se že 2 leti vrši med Japonci in Kitajci, je opažati velik napredek katolicizma. Je sicer res, da je vojna vihra mnogim misijonskim postajam jako škodila. Precejšnje število misijonarjev, bratov in sester je umorjenih. Nekaj jih je v zaporih, nekatere je politična oblast izgnala. Zgradbe so v nekaterih krajih razdejane, vse, kar je bilo z misijonsko postajo v zvezi, je opustošeno. Proti tem zlem činjenicam pa stoji dejstvo, da je katoliška Cerkev med vojno na Kitajskem na svojem ugledu mnogo pridobila. Katoliška

dobrodelnost nasproti ranjenim in bolnim vojakom, siromakom, otrokom je vzbudila v poganskih krajih pozornost in zahvalnost. Iz tega izvira večja naklonjenost za sprejem katoliške vere. V predavanju, ki ga je imel na katoliškem vseučilišču v Šangaju, je izjavil apostolski delegat za Kitajsko, monsignor Zanin, da ga položaj katoliške Cerkve na Kitajskem napolnjuje z največjim upom za bodočnost. Pred vojno je bilo 400.000 katehumenov (pripravnikov na sv. krst), sedaj pa jih je več kot poldrugi milijon. Značilno je, da ti katehumeni ne pripadajo siromašnim ljudskim krogom, marveč po večini krogom, ki so na visoki kulturni stopnji. Močen vtis je napravilo na pogane dejstvo, da so katoličani med vojno pomagali in še pomagajo ne samo svojim bratom v veri, marveč vsem brez razlike vere, rodu in stanu.

Sporazum in Slovenci

Dolgo zaželeni bratski sporazum med Hrvati in Srbi, ki sta ga sklenila predsednik vlade Dragiša Cvetković in vodja Hrvatov dr. Maček, se je začel izvajati. Obe hrvatski banovini, zagrebska in splitska, ter še nekaj drugih hrvatskih okrajev z Dubrovnikom vred se je združilo v samostojno hrvatsko skupno banovino, katera je dobila tudi svojega bana Hrvata dr. Šubašiča. S posebnim zakonom, ki so ga podpisali kraljevski namestniki, dobi Hrvatska s svojo samoupravo tudi svojo samostojnost. V to samostojnost spada predvsem kmetijstvo, ceste, šolstvo, bolnišnice in enaki zdravstveni zavodi in še nekatere druge važne gospodarske in upravne zadeve.

Borba za samostojnost Hrvatske v okviru skupne Jugoslavije je trajala leta in leta. Mi Slovenci smo lahko ponosni na to, da je ravno naš voditelj dr. Korošec prav mnogo pripomogel bratom Hrvatom, da so dosegli v okviru naše jugoslovanske domovine samostojnost in samoupravo, ki jih zadovoljuje. Ko je bil dr. Korošec za časa zadnjih državnozbornih volitev notranji minister, je on zvesto držal s Hrvati. Neki velesrbski voditelji so zahtevali,

da bi moral dr. Korošec kot notranji minister Hrvate preganjati, zapirati, jih strogo kaznovati radi različnih nezakonitosti in nerednosti, ki so jih kot Hrvati uganjali pri zadnjih volitvah. Dr. Korošec pa kot pameten in trezen politik ni pristal na to, da bi žandarji z bajoneti Hrvate preganjali in jih pretepavali. Radi tega se je Korošec pri velesrbskih zameril in je pred Božičem raje stopil iz vlade, kakor da bi nastopal proti Hrvatom. Naš voditelj dr. Korošec je deloval z veliko vnemo in z svojo modrostjo kot pameten državnik na tem, da s s Hrvati čimprej sklene primeren in pameten sporazum. S svojim prijateljem ministrskim predsednikom Cvetkovićem je dr. Korošec vse potrebno pripravil, da se je lahko začelo z delom za sporazum.

Ker je dr. Milan Stojadinović po volitvah preveč jasno pokazal, da ni prijatelj sporazuma s Hrvati, se je moral dr. Stojadinović posloviti kot ministrski predsednik. Vsa jugoslovanska javnost ve, da je to bil prvi veliki dr. Koroščekov uspeh za pravi sporazum.

Ko so se nato nadaljevala pogajanja in dogovori med Cvetkovićem in dr. Mačkom, je bil naš vodja dr. Korošec tisti, ki je dal Cvetkoviću nasvete in pametna navodila, kako bi se naj Hrvate pritegnilo, da bi zopet sodelovali v jugoslovanski vladi in državni upravi.

Poljska vojaška letalca

Dr. Koroščekova politika gre v obče v smeri miru. Ko je bil član prejšnje vlade, je skrbno pazil na to, da bi ne bila naša država zapletena v vojni metež. Nevarnost je zlasti začela lansko jesen ter je trajala do spomladi. Nekateri prevroči elementi nasprotnih strank so silili v neko posredovalno akcijo naše države z orožjem. Ako bi bilo po njihovem, bi morda bila nad našimi obmejnimi kraji, nad Mariborom in Slovenskimi goricami in nad drugimi kraji Slovenije, zavihrala bojna vihra z vsemi strahotami. Da se to ni zgodilo, je velik uspeh politike, ki jo je narekoval dr. Korošec. Kakor je bilo njegovo delo za mir na zunaj venčano z lepim uspehom, tako je tudi njegovo notranje pomirjevalno delo doseglo občudovanja vreden uspeh z narodnim sporazumom, sklenjenim s Hrvati, čigar območje se razteza na vso državo.

Morda bi se kje mogel iz vrst preprostih ljudi slišati kritičen glas, češ Slovenci smo napram Hrvatom po sporazumu zapostavljeni. Neupravičena je taka beseda. Slovenci že imamo svojo banovino, ki ji ni še le treba iskati mej. Naše narodnostne

Poljski ulanci, ki so znani po svoji hrabrosti

Predsednik poljske republike Mościcki podpisuje važne odredbe za vojni čas

Poljski vojaki v odmoru zavživajo hrano

meje so hkrati meje naše banovine. Kar pa se tiče samooblasti in samouprave našega naroda, smo Slovenci deležni prav istih pravic kot Hrvati. Naša samooblast bo zakonodajna in upravna ter se bo raztezala na kmetijsko gospodarstvo, obrtništvo, bolnišnice, ceste, občine, šolstvo, telesno in duhovno vzgojo mladine itd. Gre

za važne zadeve, ki morajo biti dobro preudarjene in modro izvedene. Gmotni predpogoj za oživetje naše resnične samouprave pa je finančna samostojnost, odstop gotove vrste davkov, ki se sedaj vsi stekajo v osrednjo blagajno v Beograd, naši banovini. Tudi tukaj velja: denar je živec vseh stvari.

Novice

Osebnosti

Trije novi slovenski generali. Za brigadne generale so napredovali od Slovencev polkovniki: Otmar Langerholc, Adolf Kiler in Ferdinand Janež.

Smrt in pogreb znanega misijonarja. V samostanu lazaristov na Hribu sv. Jožefa nad Celjem je zatisnil v Gospodu oči v 65. letu g. Matija Selič, požrtvovalni ter vneti misijonar, kateri je bil dobro znan štajerskim Slovincem. Rodil se je l. 1875 v Dobju pri Planini in je prejel mašniško posvečenje leta 1902. Pogreb blagopokojnega se je vršil 6. septembra popoldne ob obilni udeležbi vernikov in duhovnih tovarišev. Iz Maribora sta spremljala priljubljenega duhovnika na zadnji poti stolna kanonika gg. dr. Ivan Žagar in dr. Jožef Mirt, dalje g. celjski opat Peter Jurak, konjiški arhidijakon g. Tovornik, kapucinski provincijal g. p. Linus Prah, predstojnik misijonske hiše g. Leopold Šmidt in še več drugih duhovnikov iz raznih far. Zahvalo je izrekel vsem za zadnje spremstvo g. opat Peter Jurak. Vsemogočni boji gorečemu misijonarju obilen plačnik!

Več sprememb pri minoritih v Ptuju. P. Karel Jelušič, župnik pri Sv. Vidu pri Ptuju, je imenovan za ravnatelja semenišča v Ptuju. Na njegovo mesto za župnika pri Sv. Vidu je postavljen p. Danijel Tomšič, dosedanji kaplan v Ptuju. Za kaplana k Sv. Vidu gre p. Inocenc Končnik, kaplan v Ptuju. Iz Sv. Vida je prestavljen za ka-

plana v Ptuj p. Alojzij Horvat. Enako je prestavljen iz Sv. Vida za kaplana na Ptujsko goro p. Gavdencij Golob, od koder je prestavljen k Sv. Trojici v Halozah kaplan p. Božidar Glavač. Od Sv. Trojice v Halozah je prestavljen za kaplana v Sv. Vid z delokrogom v Ptuju p. dr. Marjan Gojkošek.

Voditelj Hrvatov dr. Vladko Maček prisega kot podpredsednik vlade na Brdu na Gorenjskem. Na dr. Mačkovi desnici stoji gradbeni minister dr. Miha Krek

Nesreče

Zasilni pristanek romunskega letala. Na Marijin praznik opoldne je pristalo pri Slovenjgradu na travniku kakih 300 m iz mesta romunsko letalo. Aeroplan se je poškodoval do nerabnosti, pilot je ostal zdrav. Gre za romunskega enokrilnega lovca, kateri je bil kupljen v Nemčiji in ga je pilotiral romunski poročnik Ivan Rusesco. Pri poletu iz Nemčije je pilot zgubil pregled krajev, porabil ves bencin in je bil prisiljen k pristanku.

Pri padcu s kolesa si zlomil nogo. V Radvanju pri Mariboru je padel s kolesa in si je zlomil nogo 30 letni pleskarski pomočnik Vilko Koren.

Podlegel nalomu hrbtenice. Zadnje dni so pripeljali v mariborsko bolnišnico 69letnega okoliškega posestnika Jožefa Vršiča, kateri si je pri padcu nalomil tako močno hrbtenico, da je podlegel poškodbi kmalu po prepeljavi v bolnišnico.

Mina strahovito razmesarila delavca. V Ribnici na Pohorju je bil zaposlen v kamnolomu delavec Alojz Šuster, ki je nabijal mino. Mina se je naenkrat razletela in eksplozija je Šusterja strahovito razmesarila. Desno roko mu je čisto odtrgalo od telesa, glavo pa mu je razbil kamen. V obupnem stanju so reveža še prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je umrl kmalu po prevozu.

Orožnik smrtno ponesrečil z motornim kolesom. Jožef Führer, 45 letni orožniški narednik z Brega pri Ptuju, je ponesrečil z motornim kolesom. Narednika so oddali v ptujsko bolnišnico, kjer je umrl.

Proti trdi stolici in zlati žili, združeni z navalom krvi, utripanjem srca in glavobolom, je naravna »Franz-Josefova« grenka voda že od davnine preizkušeno domače sredstvo. Prava »Franz-Josefova« voda milo učinkuje in sigurno otvarja, a vrhu tega tudi v zastarelih primerih na odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Nečimurnost vzrok nesreče

Včasih se pa že zgodi kaka taka nesreča, da bi si je človek ne mogel izmisliti. Tako se je nedavno zgodilo v Koblenku v Nemčiji, da si je neka dama najbolj civiliziranega okolja z bencinom umivala lase. Pri tem si je iz dolgega časa prižgala cigareto. V trenutku se je bencin vnel in dama je bila na enkrat v plamenih. Na njene klince je prihitel mož, da bi ji pomagal. Da bi plamen, ki je ovijal glavo njegove žene, zadušil, je pograbil brisačo, ki pa je bila prepojena z bencinom, ker si je z njo brisala lase. Tudi brisača se je v trenutku vnela in mož je dobil hude opekline po rokah. Oba so morali prapeljati v bolnišnico; žena je po obrazu vsa

V mrežah greha

36

Jetnika je Alojzijino pripovedovanje popolnoma pretreslo. Njene besede so se mu zarezale v dušo. Še bolj je začel razmišljati o verskih stvareh. Ko ga je župnik spet obiskal, ga je prosil, naj mu prinese kake verske knjige. Spremembe, ki je nastala v njegovi duši, še ni hotel izdati, zato je ravnodušno rekel, da bi za spremembo rad prečital tudi kako versko knjigo. Župnikovim ostrim čutom sprememba ni ostala skrita, a ni silil v jetnika, ker je vedel, da bo kmalu sam začel govoriti o svoji dušni stiski. Z veseljem mu je prinašal knjige, ki so na lahek način obravnavale verska vprašanja. Medtem pa je podvojil svoje molitve za Štefana.

V Štefanovem srcu se je neverni Savel polagoma spreminjal v spokornega Pavla. Materina slika mu je bila vodnica. V temnih nočeh, ko ni mogel spati, se mu je zdelo, da vidi ubogo mater, kako kleči pred božjim prestolom in k Bogu izteguje roke. Naposled je napočil veliki dan spreobrnjenja.

Bilo je na cvetno nedeljo zjutraj. Ta dan so jetniki vsako leto opravili velikonočno spoved. Prejšnja leta se Štefan ni zmenil za njo. Sedaj je z drugimi katoliškimi jetniki vred tudi on šel v kapelico in se je v veliko začudenje tovarišev podal k spovednici. Stal je zadnji v vrsti in mirno čakal. Vrste pred njim je naposled zmanjkalo. Štefan se je tresel, ko je pokleknil pred spovednika.

»Gospod bodi v tvojem srcu in na tvojih ustnicah, da se boš odkrito in skesano spovedal svojih grehov v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« je dejal župnik.

Štefanu se je zdelo, da zveni iz duhovnikovih besed tiho veselje.

»Kdaj ste bili zadnjič pri spovedi?« je spet spregovoril duhovnik.

»Pred devetimi leti.«

»Sedaj pa mirno povejte svoje grehe. Govorite mirno, brez strahu. Kar boste povedali, bo za vedno pokopano med stenami spovednice.«

Štefan je začel in ni nehal, dokler se ni obtožil vsega, kar je bil zagrešil v devetih letih.

27

Štefan se je popolnoma prerodil. Svet je začel gledati z drugimi očmi. Spoznal je, da razni dogodki v svetu ne izginejo popolnoma brez sledu, marveč da ima vsaka stvar globlji pomen. Spoznal je bistvo trpljenja; vzel ga je kot posledico greha in sredstva dušnega očiščenja. Prenášal ga je mirno, potrpežljivo. Udano je zrl bodočnosti v oči, ker je čutil, da bo Bog vse tako ukrenil, da bo prav.

Župnik je s Štefanom ravnal kot s kakim novo-rojenčkom. Na vse načine si je prizadeval, da bi mu bil v dušno in telesno pomoč. Vedel je, po kakih borbah je jetnik prišel do vere in se zavedal, da